

Стани і ефекти довготривалого лікування ірбесартаном у працівників операторських професій

Хаджинова А.В., Бобров В.О., Боброва О.В., Цьома Л.М.

*Національна медична академія післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика,
кафедра кардіології та функціональної діагностики, м. Київ, Україна*

Вивчено стан і ефекти довготривалого лікування ірбесартаном (ІРБ) у працівників операторських професій (ПОП), хворих на есенціальну гіпертензію (ЕГ). Було обстежено 30 ПОП, хворих на ЕГ віком від 28 до 56 років, серед них було чоловічої статі - 16 і 14 – жіночої статі. Середня тривалість захворювання склала $9 \pm 1,2$ роки. Метаболічні порушення мали місце у 70 % (n=22) хворих, із них у 15 хворих була підвищена маса тіла і абдомінальний тип ожиріння і у 7 хворих була підвищена маса тіла, порушена толерантність до глюкози та вони мали ознаки інсулінорезистентності. Усім хворим проводили глюкозо-толерантний тест, для проведення якого проводили навантаження глюкозою. Усім хворим призначали ІРБ (Апровель) фірми „Sanofi-Winthrop” (Франція) в дозі 150 мг на добу. Обстеження хворих проводили до початку лікування та через 12 тижнів після прийому ІРБ. Отримані результати представлені в таблиці.

Динаміка рівня глюкози при цукровому навантаженні у хворих з ЕГ при лікуванні ІРБ (ммоль/л).

Періоди обстеження	Хворі ЕГ	
	До лікування (n=30)	Після лікування (n=30)
До навантаження	$5,3 \pm 0,2$	$5,2 \pm 0,2$
Через 60 хвилин після навантаження	$8,9 \pm 0,15$	$8,4 \pm 0,3$
Через 120 хвилин після навантаження	$5,4 \pm 0,2$	$5,3 \pm 0,1$

Примітка: $P > 0,05$, що свідчить про невірність змін показників.

Виходячи з отриманих результатів, можна зробити висновок, що ІРБ не впливає на рівень глюкози в плазмі крові натще і під час навантаження глюкозою у ПОП.